

تحول نرم در حوزه سخت صنعت همگرایی نتیجه داد، صداها شنیده شد

انسجام، هم‌صدایی و همگرایی؛ مهم‌ترین ویژگی هیئت مدیره دهم

جامعه متخصصین صنعت کفش کشورمان سال ۱۳۷۲ هجری شمسی متولد شد و تاکنون ۱۰ هیئت مدیره را به خود دیده است. این هیئت مدیره، اما ویژگی‌هایی دارد که زیربنای آن را هیئت مدیره نهم ساخت و آن را به دیگران وانهاد؛ اقدامی که به گفته لشگری، مرهون عمق تدبیر و تعهد اعضای هیئت مدیره نهم به صنعت کفش کشور بود؛ جوان‌گرایی و ملی‌گرایی. محمد عرب، رئیس هیئت مدیره دوره دهم در این باره گفت: «در این دوره بر خلاف تمام دوره‌های قبل، نمایندگانی از تبریز، اصفهان و قم - که از قطب‌های مهم صنعت کفش کشور هستند- در هیئت مدیره حضور دارند که این حضور، رویکرد ملی جامعه را بیش از گذشته تقویت می‌کند. حالا ما اطلاعات و آمار کاملی از تمام شهرها داریم و می‌توانیم با این اطلاعات، مشکلات را شناسایی و نسبت به رفع آنها اقدام کنیم.» موضوعی که تقریباً تمام اعضا بر آن اتفاق نظر دارند. از جمله یاسر نباتی دیگر عضو هیئت مدیره که می‌گفت: «ما شاهد یک انسجام شده‌ایم که با یک‌صدا و یک نگاه واحد، اهداف و ظرفیت‌های صنعت را برای دولت تبیین می‌کند.»

دهمین هیئت مدیره جامعه متخصصین صنعت کفش ایران، جوانگرایی، یک‌صدایی، ملی‌گرایی، انسجام و در یک کلام؛ "روزهای طلایی" برای صنعت کفش ایران به همراه آورده است. تشکیلی که نه براساس منافع اعضا، نه بر مدار حمایت از دولت و نه در قالب بلندگوی مخالفان و منتقدان، بلکه به‌عنوان یک تشکل متوازن از تمام ظرفیت‌های موجود استفاده می‌کند تا صنعت کفش ایران به روزهای اوج خود بازگردد. تشکیلی که به گفته علی لشگری، عضو هیئت مدیره دوره دهم، براساس مدل "میانجی اشمیتز" پا گرفت و در دهمین دوره با تغییرات اقتصادی، اجتماعی و صنعتی کشورمان و نیز تحولات صنعت کفش ایران، جهان و مناسبات بین‌المللی، همسو شد. لشگری در این باره گفت: «تحلیل و بررسی‌های ما به‌عنوان پایه‌گذاران جامعه صنعت کفش که بیش از ۳ دهه از عمر خود را پشت‌سر گذاشته، با رصد دقیق وضعیت کفش کشورمان، کشورهای منطقه، تحولات اجتماعی، ساختار تولید و مصرف کفش و... به ارزیابی فعالیت‌های داوطلبانه رسید تا به سهم خود، پیشرفت این صنعت در آینده را تضمین کنیم.» وی به فعالیت تشکل‌ها براساس ۴ مدل رایج اشاره کرد و گفت: «ما از مدل‌هایی که در آنها، تشکل‌ها به ابزار فشار علیه دولت‌ها تبدیل می‌شوند، یا به شکل یک بنگاه اقتصادی در خدمت اعضا قرار می‌گیرند یا نقش نماینده دولت را می‌پذیرند و نقش کنترل‌گر صنعت را ایفا می‌کنند، عبور کردیم تا با مدل کنونی، توازن شایسته بین مطالبات، ظرفیت‌ها و توانمندی‌های صنعت به وجود بیاوریم. راهی که با ایجاد ۷ کمیسیون تخصصی ایجاد شد و درصدد است ضمن خروج از تمرکز بر دبیرخانه مرکزی، دبیرخانه‌های کمیسیون‌ها را تقویت و به تولید محتوا وادارد. راهی که بی‌شک سخت و زمان‌بر است، اما گریزی هم از آن نیست و امیدواریم کمیسیون‌های عملیاتی همچون تولید، صادرات، بازرگانی، بانک و بیمه و آموزش با برنامه‌هایی مدون، قوی‌تر از گذشته عمل کرده و مطالبات صنعت را دقیق‌تر و پویاتر پیگیری کنند.»

مهم‌ترین تصمیمی که شما می‌گیرید این است
که در یک حالت روحی خوبی باشید

داخلی نیز باید مطالبات خود را در سطح استانداردهای دنیا بالا بیاورند. درمجموع، تغییرات، گریزناپذیر است.» وی که به تازگی یک هیئت روسی را به کشورمان هدایت کرده بود، افزود: «ما تلاش خودمان را کردیم تا مطالبات کشورهای دیگر از جمله کشور سختگیری همچون روسیه را به تولیدکنندگان داخلی معرفی کنیم. دیگر وقت آن رسیده که کشورهایی به جز عراق و افغانستان را در دست بگیریم. حالا دیگر نوبت تولیدکننده است که همت کند.»

کلیدواژه صادرات

حالا حرف تمام اعضای هیئت مدیره است

کاوه آذری، دیگر عضو علی‌البدل هیئت مدیره دهم نیز از ظرفیت صنعت کفش در امر اشتغالزایی شروع کرد و افزایش حجم صادرات را عاملی موثر برای رشد و شکوفایی اقتصاد کشور برشمرد.

وی گفت: «اگرچه با فشار انجمن‌ها و اتحادیه‌ها بر مدیران دولتی، طی ۲، ۳ سال گذشته وضعیت صنعت کفش بهتر شده، اما هنوز هم با جایگاه واقعی خودمان فاصله داریم. این در حالی است که صنعت کفش در ایران و جهان در زمره دومین و سومین صنایع اشتغالزا به‌شمار می‌روند. در واقع توجه به این نکته مهم است که در این صنعت با مُد و فشن سروکار داریم، به همین دلیل حدود ۴۰ تا ۵۰ شغل وابسته به این صنعت به وجود آمده‌اند که نقش موثری در اقتصاد دارند. این نقش را می‌توان به‌مثابه ساختمان‌سازی دانست که با رشد ساخت‌وساز در کشور، مشاغل بسیاری جان می‌گیرند. ما در هیئت مدیره دهم بنا داریم این ظرفیت بزرگ را به دولتی‌ها نشان دهیم تا زمینه رشد سریع صادرات را فراهم کنیم.»

از سوی دیگر، رویکرد جوانگرایی نیز با انصراف برخی بزرگان از کاندیداتوری فراهم شد تا به گفته احمد خادم، عضو علی‌البدل این هیئت مدیره، دوره‌ای طلایی برای جامعه صنعت کفش ایران رقم بزند، چه به گفته وی، «جوانان باانگیزه، دارای دیدگاه‌های توسعه‌ای هستند» و این همان تغییر و تحولی است که جامعه همیشه آن را دنبال کرده است.

پیمان بهمن، رئیس کمیسیون ارتباطات هیئت مدیره دهم نیز همسو یا دیگر همکاران خود در این دوره می‌گوید: «یکی از نگرش‌های مثبت جامعه صنعت کفش در دوره‌های اخیر، بحث جوانگرایی است. ما از دوره نهم هیئت مدیره شاهد ورود اعضا جوان‌تری به نسبت دوره‌های گذشته در جامعه صنعت کفش هستیم که نشان از احساس نیاز صنعت به تزریق تفکرات و رویه و رویکردهای به‌روزتر در شئون مختلف عملیاتی جامعه در عین حفظ استخوان‌بندی و منطق اصیل آن به‌واسطه حضور پیشکسوتان این صنعت در بدنه اعضا هیئت مدیره این ادوار است. به عقیده بنده، مجال و اعتماد به حضور جوانان در تشکلهای باعث ایجاد نگرش متفاوتی به مسائل صنعت از دیدگاهی متفاوت‌تر و همخوان‌تر با مسائل و ابزارهای کارآمد روز است و به‌واسطه محافظه‌کاری کمتری که در نسل جوان وجود دارد، جسارت بیشتری را در مواجهه با مسائل و چالش‌های پیش‌روی تشکلهای برای آنها در بر خواهد داشت و دایره متنوع‌تری از نیازهای روز صنعت را شناسایی و پوشش خواهد داد.»

تغییرات فقط در ترکیب سنی خلاصه نمی‌شود

خادم در اظهارات خود به کلیدواژه مشترک همه اعضا اشاره کرد و از لزوم پرداختن به صادرات سخن گفت؛ رویکردی که به نظر می‌رسد هیئت مدیره دوره دهم در بخش‌های مختلف آن را دنبال می‌کند. وی اظهار کرد: «براساس آمارها، در سال ۱۴۰۱، ما ۸۷ میلیون دلار با میانگین وزنی هر کیلو ۲ دلار و ۷۰ سنت، صادرات داشتیم که در واقع کمکی به اقتصاد کشور نمی‌کند. بدون تردید این رقم باید اصلاح شود و برای اصلاح آن نیاز به تغییر در دیدگاه و روش‌های تولید است.»

خادم ادامه داد: «برای تصرف بازارهای جهانی باید استانداردهای لازم را کسب کنیم. هیچ بازاری درهای خود را به روی ما نمی‌گشاید، مگر آنکه با کیفیت بالا، قیمت رقابتی، خدمات پس از فروش و تنوع استاندارد محصولاتمان خودمان را نشان دهیم. این امر منوط به باور تولیدکنندگان به صادرات و لزوم ورود در این عرصه است. حتی نه تنها تولیدکنندگان بلکه مصرف‌کنندگان

همه
با هم
رشد کنیم

افزایش قدرت چانه‌زنی با دولت برای رشد صنعت و اقتصاد کشور

یکی از ظرفیت‌هایی که آذری به آن اشاره کرد را محمد عرب چنین توضیح داد: «افزایش تولید و صادرات از مهم‌ترین برنامه‌های هیئت مدیره است که برای تحقق آن، از راه‌های مختلف از جمله افزایش قدرت چانه‌زنی با دولت استفاده می‌کند.» اما افزایش قدرت چانه‌زنی بدون حضور و مشارکت موثر اعضا، اگر محال نباشد، بسیار سخت می‌نماید. این امر بدون تردید منوط به مقوله‌ای به نام آموزش است.

نباتی می‌گفت: «به نظر من، صنعت ما دچار فقر آموزش است و یکی از برنامه‌های من در کمیسیون بازرگانی استفاده از ظرفیت اتاق تهران و ایران برای جبران این خلأ آموزشی است. از آغاز دوره دهم تاکنون هم از بخشی از این ظرفیت استفاده کرده‌ایم.»

عرب نیز می‌گفت: «هیئت مدیره تعاملات مطلوبی با اتاق بازرگانی تهران و ایران دارد و از این طریق می‌توانیم مسائل را جدی‌تر توسط اتاق که بخش خصوصی هستند، دنبال کنیم و برنامه‌هایی هم در این راستا داریم. من هم از سوی هیئت مدیره جامعه مأموریت یافتم در تمام گفت‌وگوهای دولت با بخش خصوصی حاضر باشم. همچنین در هیئت نمایندگان اتاق هم انتخاب شدیم و این علامت خوبی است، زیرا موانعی جدی در مسیر صادرات وجود داشت که امید می‌رود با این تعاملات و وعده‌های خوب مسئولان برطرف شود.»

وی به بخشی از این مشکلات نیز اشاره کرد و افزود: «ما از سال ۹۷ که بانک مرزی مشکلاتی را در حوزه ارز صادراتی به وجود آورد (یعنی صادرکننده باید ارز را به نصف قیمت به دولت بفروشد و هیچ دریافتی از آن نداشته باشد) مرتب این مشکلات و تبعات آن - که کاهش صادرات بود- را یادآوری کردیم. حالا به نظر می‌رسد با حضور وزیر جدید، گوش شنوایی برای حل مشکلات پیدا شده و قول‌هایی هم در این باره داده‌اند. این مشکلات حتی در حوزه بورس هم دامان تولیدکنندگان ما را گرفته است. برای مثال ما پودر PVC که در دنیا ۸۰۰ دلار بود را در بورس ۸۵۰ دلار خریداری می‌کردیم. به هر حال این موضوع که ما صادرات انجام دهیم، ولی دلارها را ۲۰ تا ۲۵ درصد زیر قیمت تمام‌شده برای خودمان، بفروشیم، با هیچ عقل سلیمی سازگار نیست و هیچ تولیدکننده و کارخانه‌ای توان انجام آن را ندارد.»

آذری نیز از لزوم تعامل جامعه با اتاق سخن می‌گفت: «برای افزایش صادرات، تعامل با اتاق بازرگانی و کنسرسیوم‌های صادراتی ضروری است. دولتی‌ها بیشتر از آنچه کمک کنند، سنگ اندازی می‌کنند در حالی که با توجه به تورم موجود، تنها

راه برون‌رفت از بن‌بست اقتصادی، افزایش صادرات است.» وی تأکید داشت: «یکی از اهداف من در هیئت مدیره و به‌عنوان نایب‌رئیس اتحادیه کفاشان دست‌دوز تهران، این است که واحدهای کوچک را زنجیره‌وار و تحت یک کنسرسیوم به هم نزدیک کنم تا محصولاتمان را به کشورهای حاشیه صادر کنیم. در نمایشگاه بین‌المللی امپکس، نماینده عربستان حضور داشت و علاقه‌مندی این کشور به استفاده از محصولات ما را اعلام کرد و می‌گفت بسیار مشتاق‌اند به‌جای کالای چینی، از کفش‌های باکیفیت ایرانی استفاده کنند. این فرصتی مغتنم است که نیاز به آموزش دارد. الان هم در اتحادیه، در حال برگزاری کلاس‌های آموزشی و آماده‌سازی یک کنسرسیوم صادراتی هستیم تا افراد، کار گروهی را یاد بگیرند و در حوزه صادرات با منافع مشترک حرکت کنند.»

البته برای این امر نیاز به عضوگیری‌های جدید و توسعه مشارکت بیشتر است. اقدامی که بهمنی و همکارانش آن را به انجام می‌رسانند. وی می‌گفت: «یکی از مهم‌ترین اهداف و برنامه‌های کمیسیون ارتباطات و تشکلات در این دوره بحث توسعه عضویت است. این کمیسیون در دوره نهم اقدامات موثری را در رابطه با اطلاع‌رسانی و معرفی خدمات و فعالیت‌های جامعه صنعت کفش به فعالان این حوزه انجام و بسترسازی مناسبی را برای بحث توسعه عضویت به نتیجه رساند. در این دوره نیز در ادامه همین اقدامات، طی برنامه‌ریزی‌های انجام شده با استفاده از ابزارهای مختلف ارتباطی و تشویقی نسبت به جذب و توسعه عضویت اشخاص حقیقی و حقوقی مختلف طبق اهداف تعیین‌شده، اقدامات موثری در دستور کار این کمیسیون قرار گرفته که امید است با کمک اعضا در راستای تحقق این اهداف گام‌های مفید و موثری برداشته شود.»

بهمنی ضمن معرفی وب‌سایت رسمی جامعه به‌عنوان یکی از ابزارهای موثر برای اطلاع‌رسانی و تعامل هدفمند با اعضا، رویکرد مهم کمیسیون متبوع خود در دوره دهم را تلاش برای همگرایی و تعامل جدی‌تر و نزدیک‌تر با سایر تشکلات همگن برشمرد و افزود: «در این راستا با برنامه‌ریزی‌های انجام شده و مکاتبات رسمی صورت پذیرفته با نمایندگان این تشکلات سعی بر آن است تا از طریق راه‌های ارتباطی مختلف منعکس‌کننده نظرات، توصیه‌ها، اقدامات و اخبار جامعه برای سایر تشکلات و بالعکس برای اعضای جامعه باشیم.»

ضیغمی که مدیرکل صادرات هم هستند وعده دادند که مشکلات ارزی برای موضوع صادرات را برطرف می‌کنند. ایشان گفتند که برنامه داریم تا دلارهای صادراتی شما را به نرخ دلار آزاد و قیمت تمام‌شده خودتان بخریم. جامعه هم نامه درخواست این موضوع را به وزارتخانه ارسال کرده، اما البته هنوز نامه‌ای مکتوب به ما نداده‌اند. با این همه، امیدواریم این اظهارات شفاهی، رنگ واقعیت به خود بگیرد.»

وی ادامه داد: «دارایی هم گفته که مالیات ۱۰ درصدی تولیدکننده کفش را به ۶/۵ درصد کاهش می‌دهد که با این اقدام، سرمایه‌گذاری‌ها به سمت تولید سوق پیدا می‌کند که البته خبر خوشی برای صنعت است.»

رئیس هیئت مدیره دهمین دوره جامعه متخصصین صنعت کفش کشورمان در خاتمه به یکی دیگر از مهم‌ترین دغدغه‌های جامعه اشاره کرد و گفت: «ما در جامعه دنبال این هستیم که جلوی ارزیابی‌های اشتباه دولت را هم بگیریم. دولت نباید ارز ترجیحی و نیمایی را به کالاهایی اختصاص دهد که در داخل کشور تولید می‌شوند. مثلاً در اختیار گذاشتن ارز برای واردات مواد اولیه چرم مصنوعی در حالی که این محصول در داخل تولیدکنندگان زیادی دارد، اشتباه محض است. برای مثال واردکنندگان با ارز ۴۰ هزار تومانی اقدام به واردات می‌کنند در حالی که تولیدکننده داخلی با ارز ۵۰ هزار تومانی تولید می‌کند. در این میان برای مصرف‌کننده نیز آورده‌ای نخواهد داشت، زیرا جنس وارداتی با ارز ۵۰ هزار تومانی در اختیار او قرار می‌گیرد. این وسط فقط عده‌ای سودجو، منفعت می‌برند. دولت باید این‌ها را رصد کند. تابه‌حال که انجام نداده، اما امیدواریم بعد از این انجام دهد.»

از آنچه ذکر شد، می‌توان نتیجه گرفت زحمات و تلاش‌های بنیانگذاران این جامعه نه تنها برای اهالی صنعت کفش که برای اقتصاد کشور یادگارهایی ماندگار به جا گذاشته‌اند. تا باد چنین بادا...

جامعه صنعت کفش پیشران تشکل‌های صنعتی

«امروز دیگر تنها نیستیم» این جمله‌ای بود که لشگری با بیان آن، پیش‌تاز بودن جامعه صنعت کفش در ایجاد تشکلی متوازن را یادآور شد و گفت: «ما الگوسازی کرده‌ایم. از آغازین روزهای شروع کار جامعه تا الان، تعداد زیادی از تشکل‌ها، از خانه صنعت و معدن استان‌های مختلف گرفته تا خوشه‌های صنعتی و انجمن‌های کفش استان‌ها (در استان‌های ۵ گانه) به همراه اتحادیه‌های تولیدی و توزیعی استان‌های مطرح، قدرت گرفتند و توان مطالبه‌گری خود را افزایش دادند. به همین دلیل امروز دیگر تنها نیستیم. برای مثال با برگزاری نمایشگاه‌های موثری در قم نظیر "قم‌شوز" یا "متریکس قم" نشان دادیم چه ظرفیت‌های خوبی در کشور وجود دارد و تا چه اندازه نیروهای جوان و تحصیلکرد در زنجیره تأمین و مواد اولیه داریم؛ بنابراین به سمت یک همگرایی و بلوغ تشکلی پیش می‌رویم. این رویکرد باعث شده نگاه مسئولان دولتی نیز به صنعت تغییر کند.» وی در ادامه اظهارات خود به بخشی از سخنرانی وزیر صمت در افتتاحیه نمایشگاه امپکس اشاره کرد که گفته بود: «ما صنعت نساجی (پوشاک، کیف، چرم، کفش و...) را درست نشناختیم و نمی‌دانستیم تا این اندازه ارزآوری و اشتغالزایی دارد.»

لشگری تأکید کرد: «این اظهارات ما را به آینده بسیار دلگرم کرد، چراکه از سال ۸۶ تاکنون مرتب یادآور می‌شدیم که کشورهایی مانند ترکیه مکزیک، ترکیه، چین، اندونزی، ویتنام، تایوان، برزیل و امثال آنها از طریق توسعه صنعت نساجی به این درجه از موفقیت در صنعت و اقتصاد کشورشان رسیدند؛ اما آن روزها هیچ‌کس جدی نگرفت تا امروز. این‌ها نشان می‌دهد نهضت مطالبه‌گری متوازی در تشکل‌های صنعتی و اتحادیه‌های صنفی چرم و کیف و کفش ایجاد شده که با هم‌افزایی، ظرفیت‌های خود را به دولت نشان دادند.»

دولت پای وعده‌هایش بایستد، صنعت دگرگون می‌شود

حرف آخر را از زبان عرب بشنویم که حضور تعداد بیشتری از تولیدکنندگان در هیئت مدیره دوره دهم را به فال نیک گرفته و می‌گوید: «تولیدکننده‌ها خط مقدم جبهه اقتصادی هستند و حرف‌هایشان رساتر است، آسیب‌ها را بیشتر و بهتر متوجه می‌شوند. دولت هم که در شعارهایش از حمایت و توجه به تولید دم می‌زند. البته اقداماتی انجام شده، ولی هنوز نتیجه مشخصی ندیدیم. امیدواریم این اقدامات هر چه زودتر به بار بنشیند و در حد شعار باقی نماند. مثلاً وزیر صمت گفته بود که "کمک می‌کنیم" و آقای

مصرف
کالای ایرانی
ضامن
اشتغال فرزندانمان

کفش
کالای ایرانی

آذر ۱۴۰۲ / شماره ۲۹۸

۳۰